

Nr 29.

Av herr **Pålsson**, *angående frihet från avgift för telefonsamtal till länets residensstad från apparater i länet.*

Den 29 november 1915 fastställdes av Kungl. Maj:t på framställning av telegrafstyrelsen nytt telefonreglemente att gälla från den 1 januari 1916.

Som totalomdöme om detsamma må medgivas, att den däri följda principen — betalning efter abonnemangsamtalets mängd — är fullkomligt riktig. Sedd återigen från den sidan att telegrafverket begagnat tillfället att genom små taxeområden och övergångsavgift mellan dessa synnerligen rundligt öka sina inkomster, måste omdömet bliva ett annat. Telefonen, detta närmedel i vårt glest befolkade men vidsträckta land är inget lämpligt skatteobjekt. Missnöjet med den nya förordningen är också stort isynnerhet på landsbygden, där man förut varit van vid fria samtal med åtminstone någon av länets större städer, från vilka man nu genom taxeområdets minskning utestänges. Detta berättigade missnöje kunde hävas genom den enkla bestämmelsen om fria samtal från länets olika delar till residensstaden i länet. I denna samlas ju länets samhälleliga liv. Säte för länsstyrelsen i många fall stiftsstyrelsen och länets sjukinrättningar samt en hel mängd andra officiella inrättningar tvingas länets befolkning att telefonledes stå i förbindelse med residensstaden, och här är det givetvis en orättvisa att de i länets utkanter befintliga taxeområdena få med högre avgifter betala vad landsbygden närmast residensstaden i samma ärende når gratis. Mot invändningen att möjligen affärsmännen i residensstaden gynnades, om ej de fria samtalen inskränktes till endast ovan nämnda myndigheter och institutioner vill jag anföra att här icke förutsättes fria samtal från residensstaden, vadan en sådan invändning ej är bärande motskäl. Förlusten för telegrafverket i minskade samtalsavgifter bör lätteligen kunna bäras. Även om full rättvisa genom denna bestämmelse icke

kan nås, bör detta ej hindra ett försök att nå största möjliga grad av rättvisa.

Med stöd av ovanstående föreslås därför,

att riksdagen måtte besluta att i tillämplig § under avdelningen IV telefonsamtal i telefonreglementet av den 29 november 1915 måtte insättas meningen:

för samtal från länets alla abonnemangapparater till länets residensstad utgår icke samtalsavgift.

Stockholm den 21 januari 1916.

Jöns Pålsson.